

[Marius Buhl.]

mellemskolen, hvis deres evner på nogen måde tillader det.

Denne udvikling medfører flere uheldige forhold: for det første, at folkeskolens 4. og 5. skoleår let bliver præget og presset af den i 11—12 års alderen forestående optagelsesprøve, idet et overvejende tal af hensyn til erhvervsmuligheder ønsker deres børn i mellemskolen — „ellers kan han jo ingen ting blive“ er det svar, en skoleleder ofte får, når han spørger forældrene om, hvorfor sønnen absolut skal i mellemskolen. Også for selve eksamensskolen er dette forhold uheldigt, idet den trods afholdt prøve får en del elever, som falder fra ved konfirmationsalderen. En anden uheldig side må der også peges på: så længe kun en snes procent — og for landsbyskolens vedkommende langt færre — flyttedes over i eksamensskolen, kunne den tiloversblivende store flok absolut ikke få mindreværdsfølelse af den grund, men går det, som det nu truer med, sådan at eksamensskolen tvinges til at tage alt, hvad der på nogen måde kan komme med, må det virke deprimerende både for lærere og elever i den tiloversblevne del, og at stor skade herved kan ske, vil vanskeligt kunne benægtes.

Nærværende forslag bygger ikke på absolut udelt skole, men vi har forsøgt at fjerne nogle af ulemperne ved den nuværende deling, og forslaget indeholder da følgende angående skolens struktur.

I de seks første skoleår er alle eleverne samlede. Undervisningen de første fem år omfatter de almindelige skolefag; i sjette skoleår udvides fagkredsen med engelsk og fysik, og det normale bør være, at alle sjette klasses elever også deltager i de to sidstnævnte fag. Efter sjette års skolegang kan de elever, hvis hjem ønsker det, og som lærerne finder egnede, overgå i 1. realklasse. Realskolen har fire klasser: Resten får vedblivende i 7. år undervisning i engelsk og fysik, og som nye fag kan der tilføjes tysk og matematik (geometri). De elever, der har haft tysk og matematik i 7. skoleår, kan gennem aflagt prøve optages på fuld normal vis i realskolens 2. klasse.

Med denne ordning nås for det første, at hele delingsspørgsmålet trækkes et år ud (til efter 6. skoleår), ja, delingsspørgsmålet kan på normal vis trækkes ud til efter 7. skoleår.

For det andet, at delingen kan finde sted på et bredere og solidere grundlag, idet man i 6. år har haft et par af realskolens fag, og man kan altså også vurdere elevens evner i disse.

For det tredje, at man kan sige til den elev, som ved udgangen af 6. skoleår måske nok ønsker at „lære noget mere“, men ikke har noget bestemt mål med en realeksamen: „Du kan ganske rolig blive i 7. klasse“.

Efter vor opfattelse skulle en sådan opbygning også afsvække presset på eksamensskolen og samtidig gavne denne ved i højere grad at befri den for uegnede elever, og forslaget har således bevaret den nuværende mellemskoles fordele, idet det giver forældrene uafkortede chancer for at lade deres børn læse videre, men samtidig vil det styrke hovedskolen (den almindelige folkeskole), hvilket vel nok kan siges at være forslagets hovedtanke. Blandt de punkter, der peger i den retning, kan foruden det ovenanførte nævnes følgende: Klassekvotienten nedsættes, og i underste klasse kan der til hjælp for læreren, når klassen overstiger 20, ansættes en medhjælper. Man tænker sig hertil en ung mand eller ung pige, der skal være læreren eller lærerinden behjælpelig, så denne kan ofre sig for det egentlige undervisningsarbejde, specielt med henblik på de elever, der har vanskeligt ved at til egne sig begyndelsesgrundene, så man om muligt kunne undgå, at de mister skoleinteressen allerede i starten. Desuden er det forslagets forudsætning, at lærerne i begge hovedskolens afdelinger skal være ens stillede med hensyn til arbejdsvilkår og skolemateriel.

Forslaget vil stille land og by lige. Der kan nok tænkes nogen forskel med hensyn til overgangen til realskolen, idet denne overgang sikkert stort set vil finde sted efter 6. skoleår i byerne, medens overgang efter 7. skoleår formentlig tiere vil forekomme på landet, men endemålet for begge skoleafdelinger er absolut det samme.

Endelig kan nævnes, at forslaget giver de fornødne muligheder for centralisering, men i § 2, stk. 4, værges forældrenes ret til at beholde de mindre skoler, og forslaget stiller hverken med hensyn til lærerantal eller lokaleforhold krav, der går ud over den nuværende skoleforms rammer.